

VĨNH LONG-CÒN ĐÓ NỖI NIỀM

Có bữa mơ về ngang Mỹ thuận
Ngay mùa gió chướng nước tuôn tuôn
Bên kia sông Cái, con đường lớn
Ngó nút hàng cây ... chợt thấy buồn

Vĩnh long còn đó, ở cuối đường
Cách mấy cầu ngang, mấy dặm sương
Như thể dang tay là giáp mặt
Sao lòng thiên lý vẫn tha hương

Vĩnh long sao thiếu một nụ cười
Dường như thừa thốt một làn môi
Nghe như xa vắng, như hờn tủi
Như đã chờ nhau lỡ một thời

Sao nghe như vẫn tiếng thở dài
Ngờ trong sương khói có mây bay
Có người trắng tóc mù đôi mắt
Khóc suốt mười năm cuộc đổi thay

Em có còn qua những lối trắng
Đường về Tân Ngãi miệt Trường an
Nhà ai bông bưởi rơi đầy ngõ
Vương vượng chân quen mấy nụ vàng

Em có về qua lối hẹn xưa
Đường Trương-Vĩnh-Ký nắng hay mưa
Thêm rêu mấy dấu giày thương nhớ
Chắc cũng mòn theo ngọn gió lùa

Em có về theo chuyến xe chiều
Ngang cầu Thiêng đức lạnh mùi rêu
Xe đi có nhớ lòng gỗ mục
Khi nắng mùa mưa đổ quạnh hiu

.....
Vĩnh long, này chút nghĩa cũ càng
Không về đâu tại thiếu đồ ngang
Ba sinh cũng muốn dài hương lửa
Nhưng giữa lòng ta ...những mộ hoang !